

בדברי אהרן

פרשת בהעלותך תשפ"ה
שנה ל"א ג'און מ"ב אבות פ"ב

הדח"נ מוצש"ק ר"ת

י-ב 7.10 8.28 9.03

ב"ב 7.25 8.31 9.01

1452

יו"ל ע"י מכון "דובב מישרים"

ת.ד. 5262 ירושלים

אמרות טהורות

מספח"ק על פרשת השבוע

נא לשמור על קדושת הגליון

אדם שהיה כבר בבחינת "פסולת" העשיר משה, זו היתה מדת עשרו של משה. דגם אדם גרוע כזה החזיר אותו לשרשו, וכן היתה מדתו של אהרן, שאף שכשראה אדם שהוא נמצא בשפל המצב לא אמר נואש ולא ויתר עליו, אלא עשה את כל המאמצים להחזירו בתשובה, כי לא ידח ממנו נדח, וזה בא רש"י להשמיענו, ויעש "כן אהרן", "כן אהרן", והיינו שעשה מכל אחד בחינת "כן" - חיובי, להגיד שבחו של אהרן ש"לא" שינה, דהיינו אפילו מי שנחשב אצלו בבחינת "לא", שלא היה שוה מאומה, גם כן "שינה" אותו העלהו על מדריגה רמה כראוי וכיאות, ו"שינה" אותו האדם ממצבו הקודם ועשאו לכלי שלם. (הגה"ח ר' משה באב"ד הי"ד, הובא בס' מנחת מחבת)

ויעש כן אהרן. פירוש רש"י ז"ל והוא מספרי להגיד שבחו של אהרן שלא שינה והדבר הוא מקושי המובן, וכי יעלה על הדעת שאהרן ישנה מהקדוש ברוך הוא. ואדמו"ר הקדוש מוה"ר יצחק מווארקא זצלה"ה פירש שלא שינה ניכר בו שום שינוי והתפעלות, בשעת הדלקת המנורה לאחר כל היחודים והכוונות הנוראות מענין הדלקת המנורה. ואמר בצחות לשונו הקדוש אילו היה מצוה הקדוש ברוך הוא מצוה זו להרב הצדיק הקדוש מבאדיטשוב היה משבר המנורה, ושפך השמן זית לגדול התלהבות מהמצוה רבה הלזו, אבל אהרן לא שינה, פירוש שלא ניכר בו שום שינוי. (ישמח ישראל)

עמדו ואשמעו מה יצוה ה' לכם (ו ט) הרה"ק בעל יסוד העבודה ז"ע פירש: לפי שראה משה רבינו ע"ה שבאו אצלו בלב נשבר, אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע, אמר להם 'עמדו', בלייבט שטיין מיט אייער צובראנקייט, 'ואשמעו' וועל איך קענן הערן, 'מה יצוה ה' לכם' מיט וואס השי"ת וועט זיך באהעפטן צו האייך (השארן במצב זה של שביית הלב ואל תאבדו שברון זה מכאן, ועיי"כ ואשמעה, אוכל לשמוע מה יצוה ד' לכם, באיזה בחינה השי"ת יתקשר אליכם. יצוה לשון צוואה). (מאמר מרדכי, סולנים)

וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצצרת ונוזכרתם לפני ה' אליכם ונושעתם מאיביכם (ו ט). יש שלוש דרגות ובחינות בצדיקים, יש צדיק שמתבדל מהדור ועובד להשי"ת בתורה ותפלה, ואין לו עסק כלל עם הדור, רק ע"י עבודתו ממילא נשפע השפעות טובות על הדור, אבל הוא אין לו עסק בזה. ויש צדיק שמוכיח את הדור ועובד תמיד להעלות את הדור למדרגה יותר גדולה ע"י תשובה ודברים קשים כגידים, והוא עוזר להדור בפועל ממש כי אין רוצה לנתק עצמו מהדור. ויש בחי' צדיק שעובד להשי"ת בהתדבקות עצומה ואין לו זמן להוכיח לדור אפילו רגע, רק אומר להשי"ת אני מקבל עלי כל היסורים מהדור ואני רוצה לצער אותם בתוכחה, רק רוצה לקרב אותם להשי"ת ע"י שמחה. ובבחי' זו היה עבודת זקני הק' מרוזין ז"ע ועכ"ל, בעת שצדיקי הדור דאו גזרו תענית על הצרות שתקפו באותו הדור, ושלחו גם לאדמו"ר הק' מרוזין ז"ע ועכ"ל שיתענה ויפציר ברחמים, ושלח להזלי זמר שלו ונגנו לפניו, ואמר הנה מאפטא זי"ע ועכ"ל שיש על זה רמז מן התורה ע"ד הכתוב (במדבר י ט) וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצצרת ונוזכרתם לפני ה' אליכם ונושעתם מאיביכם. (אבייור יעקב, סאדיגורא) וישארו שני אנשים במחנה וגו' והמה בכתובים ולא יצאו האלה ויתנבאו במחנה וגו' (א טו). י"ל עפ"מ שבוז"ק (פ' צו דף י"ה) כי העוסק בתורה מעלתו גדולה מכל אדם ובעל דעה הקדושה, וזנ"ן יצאת זקנים וזמרתם סביבות

אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות. איתא מהר"ק מוהרצ"ה מרימנוב זיע"א, כי שבעת הנרות מרמזים לשבעה שערים ופתחים שבראש האדם, והם שתי העינים ושתי האוזניים שתי חורי החוטם והפה, ומורה בכאן הכתוב לאיש ישראל שיהיה זהיר ושומר לקדש את שבעת שערים הללו, יעדער איד זאל שטארק מקדש זיין די שערים ויאירם באור התורה הקדושה, וכאשר ידבק עצמו לתורה כרבעי למיהוי, יזכה אז די תורה וועט אים דערלייכטן און שיינען אויף אים ער זאל קענען זיך מקדש זיין ווי עס דארף צו זיין. וכ"ק אדמו"ר זיע"א היה אומר בשם השל"ה הק', שהמנורה רומזת לגוף האדם, כי כמו שהמנורה יש בה שלש הקנים מצד זה ושלשה מצד זה, כן יש לאדם שלשה בליטות מצדי גופו הם ב' הידים וב' הרגלים וב' האוזניים, ופני המנורה הוא כנגד לב האדם וגופו, וכמו כן גובה המנורה היא י"ח טפחים כנגד גובה אדם בינוני שהוא כג' אמות, ועל זה רמז הכתוב אל מול פני המנורה היינו אל מול גופו ולבו להדליק ולהלהיב אבריו להשי"ת כיאות. (כ"ק אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א, מילין יקירין תשפ"ב)

ויעש כן אהרן. פי' רש"י להגיד שבחו של אהרן שלא שינה. משה רבינו היה תמיד לומד תורה עם ישראל ומספר להם שבחיו של הקב"ה, ואילו אהרן הכהן היה תמיד ממליץ על ישראל ומספר את שבחם לפני הקב"ה. וכשם שמשה רבינו בעבודה שלו לא שינה לעולם מן האמת, שכן כמה שהפליג בשבחיו של המקום הרי הכל היה אמת, כך גם אהרן הכהן בעבודתו לא שינה לעולם מן האמת. על ידי דיבוריו היה מעלה את בני ישראל, עד שנעשו טובים והגונים וכל השבחים שאמר עליהם היו אמיתיים ללא כל הפרזה. (אילנא דחיי)

ויעש כן אהרן. ופירש רש"י ז"ל להגיד שבחו של אהרן שלא שינה, עיי"ש, וכבר מפורסמת קושיית המפרשים, דמה רבותא היא על אהרן קדוש ד' שלא שינה מציווי הבורא, עיי"ש בדבריהם, וי"ל דהנה איתא במתניתין (אבות פ"א מ"ב) הוי מתלמידיו של אהרן אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה, והיינו שמדתו של אהרן הכהן הייתה לקרב את כל אחד ואחד מישראל לתורה, ואפילו מי שנמצא בדרגה נמוכה מאד היה מקרבו עד שהחזיר אותו למוטב. והנה כעין זה איתא בספרי קודש על הא דאיתא בגמרא (נדרים ל"ה), מפסולתן של לוחות העשירי משה, והנה איתא במדרש (פרשת בשלה) על הכתוב (שם י"א, י"ב) ויקח משה את עצמות יוסף עמו (דהוה ליה למימר וישא עצמותיו או ויעל עצמותיו, כלשון השבועה והעליתם את עצמותי מזה, עץ יוסף), עליו הכתוב אומר (משלי י ח) חכם לב יקח מצות, שכל ישראל היו עוסקים בכסף וזהב, והוא היה עוסק בעצמות יוסף וכו', עיי"ש. ולכאור' נראים ב' המאמרים הנ"ל כתרתי דסתי דמדברי הגמרא יוצא שכסף וזהב היו תופסים אצל משה חשיבות במדה ידועה, עד שאמרו על משה שהעשיר מפסולתן של לוחות, ומדברי המדרש נראה שכסף וזהב לא היו חשובים בעיניו כלל, ולא היה איכפת לו כלל כסף וזהב, אלא היה עוסק בעצמות יוסף. אולם יש לתרץ דכוונה אחרת לגמרי יש בדברי הגמרא, והיינו דמדתו של משה רבינו ע"ה הייתה כמדתו של אהרן אחיו, לקרב את כל אחד ואחד, להכניס אותו תחת כנפי השכינה. וגם את האדם השריר במצב הכי גרוע לא התייאש ממנו והחזירו למוטב, וזה כוונת הגמרא מפסולתן של לוחות העשירי משה, דהיינו גם

האהל הוא עפמ"ש בעקרים (פ"א פ"א) כי ע"י השפעות האור האלקי למשכן ולמורע"ה היה נקל להשיג הנבואה בהכאת ניצוצי אור ע"ש היטב, אולם אלדר ומידר השיגו נבואתם מן התורה שעסקו בה ולכן זכו להנבואה גם בהיותם במחנה, וכבר ביאירתי במקו"א מ"ש כי לא דבר ריק הוא מכס בשם הגאון מליאט ז"ל כי האחוזים באותיות התורה הם החכמים, אולם הריק שבתורה בין פרשה לפרשה ובגליון הוא ע"י שיש אנשים ע"ה שאין להם אחיזה וזלת במקום הריק, וז"ש והמה בכתובים כלומר שהם אחוזה בהאותיות הכתובים לכן השיגו להתנבא במחנה, וז"ש אדוני משה כלום ואחז"ל הטל עליהם צרכי ציבור עפמ"ש בשמות רבה (פר ווארא) דהעוסק בצרכי ציבור משכח תלמודו, לכן יהיו כלים מאלהים, כלומר שלא ישיגו הנבואה מאלהים אלא באמצעות האהל של משכן כשאר זקנים. [נע"ז השיב מרע"ה מי יתן כל עם ה' נביאים כמו הנ"ל מכותם בתורה]. (מהרש"ם מברעזא, תכלת מרדכי)

אלדר ומידר מתנבאים במחנה (יא כז). מהרה"צ הקוה"ט רבי משולם זוסיא זצ"ל מווינקוב: חז"ל דרשו (סנהדרין י"ז ע"א) שהיו מתנבאים משה מת יהושע מכניס את ישראל לארץ. וצריך ביאור היכן רמזו זה בתורה, דליכא מידר בדברי חז"ל דלא רמזיא באורייתא ומהיכן הוציאו חז"ל דרשתם זה. אמר הרב הנ"ל, הנה ראשי תיבות מאלו התיבות מ'שה מ'ת יהושע מ'כניס, ור"ת מנ"ש, והנה בלית משה כתיב (שמות ב' י) מן המים משייתו, ובחסר הנו"ן מתיבת "מן" והה"א מתיבת "המים" נשאר אותיות ממי"ם והוה הפירוש מתנבאים במחנה, מ"ח נ"ה היינו למחות הנו"ן וה"א, זה היה נבואתם, להמחות הנו"ן ה"א מתיבת מן המים וישאר ממי"ם זה יורה על מ'שה מ'ת יהושע מ'כניס. וק"ל. (קובץ תפארת ישראל, סיון תשנ"א)

והאיש משה ענו מכל האדם (יב א). א"י במס' סוטה (מס): משמת רבי בטלה ענוה ויראת חטא, אמר ליה רבי יוסף לתנא, לא תיתי ענוה דאיכא אנא. ולכא' קשה הלא זה גופא הוי גאווה, מה שאומר ע"ע שהוא עניו. ואומרים על זה בשם הגר"א, דהנה יש בירושלמי אמורא אחד ששמו 'אנא', וזהו שאמר רב יוסף: לא תיתי ענוה דבטלה משום דאיכא אמורא אחר 'אנא' והוא עניו עד למאד. (פרי שלמה, עמ"ס ברכות דף מ"ז ע"ב)

ענוה: בכל בוקר אומרים ב'מה טובו' ואני ברוב חסדך אבא ביתך וכו' ואני אשתחווה ואכרעה וכו' ואני תפילי וכו'. וזה קצת מההידור שהדגשה של ואני כפול ומשולש, ולא נמצא בכלל הביטוי של ואני בשאר חלקי התפלות, ומה גם שיסוד דרך החסידות הוא שהענוה הוא היסוד לעבודת ה' האמיתית עד שהביטוי ה'אני' היה מרוחק לגמרי כי מה אני ומה חיי, וכידוע העבודות והסיפורים של צדיקים ואנשי מעשה עד כמה היתה הביטוי של 'אני' מרוחק מהם. ואולם י"ל דאדרבה היא הנותנת דזה היא הפתיחה לתפלה ההכנעה והביטול של האדם וזה הוא שאומר ואני' כל כוחי וכולי רק ברוב חסדך אבא ביתך, כי לולא חסדי ה' איך אוכל לבא ביתך, ולזה 'ואני' אשתחווה ואכרעה, אדגיש הכנעתי בכריעה והשתחויה, ובזה 'ואני' תפילי מאסף אני כל כוחותי וכל כולי הוא תפלה וכמ"ש דוד המלך ע"ה ואני תפלה. (כ"ק מן ראש הישיבה זע"א, ברכת שמעון על סדר התפילה)

והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה. שמעתי כעת בחג השבועות מפי הרב המגיד מוה"ר יחיאל מיכל (מולאטשוב) נ"י שאמר בזה הלשון: העולם חשבו שמצוה להיות עניו, ובאמת מצוה זו לא נאמרה בתורה, רק התורה מספרת שבח משה, ובאמת הס"מ מעלה בלבם דבר זה שמצוה להיות עניו, כי מקודם מגדיל לב כל האדם בגבהותו, ומדמה לו שהוא למדן גדול וחסיד וצדיק ובעל מדות טובות וישרות, וירא נעים ונחמד, ובאמת לפי מעלתו היה ראוי להיות גדול מכל עמו, ולא לפנות אליהם ולא להתחבר אליהם, רק שזו מדה גרועה שמצד זה נמאס בעיני העולם שיחזיקוהו לבעל גאווה, ובאמת מצוה הוא להיות גם עניו ושפל בדרך ולדבר עם כל ולהיות עלוב מכל, על כן הוא עושה עצמו עניו, כל זה הוא פיתוי הס"מ, כי מתחילה הגביה לבו בקרבו ונחמד, ושאל תחתית, ואח"כ הוסיף לו מצוה זו למעלה הוסיף ונקה על גאותו. ואמנם באמת ובאמונה מי שלומד היטב בספרי מוסר וזכה לשמוע מפי קדשי עליון החכמים השלמים באמת, ויש לו מח בקדקדו ולב חרד לעבודת השי"ת לאמיתו ולא לרמות את עצמו ולהשטות את עצמו, כי באמת האדם מוטבע על זה ונולד בזה שיגבה לבו, וזה מצד

הקליפות והרע שנתערבה בו, והאדם אינו משים לב שהוא בגאווה כי הוא נולד על ההר הזה, ואילו האדם היה מרגיש באמת שלבו מתגדל בקרבו בודאי היה מבחין שיש לו גדלות וגבהות, אבל היות שנולד כך כמו שאחז"ל (תהיגה יא) ד' מיני גאים בעולם ואדם מתגאה על כולם, ולפיכך דומה לו שאין לו גבהות ואינו בהר כלל, והאיך יבחין זה אם לא שירד מן ההר לגמרי לרגלי ההר על הבקעה ממש, שהיינו שירגיל א"ע בכניעה ושפלות בלב ובמעשה והעיקר בלב, ויתוודע לו האמת. (יושר דברי אמת)

על פי ה' הנו ועל פי ה' יסעו. פירשו הצדיקים ז"ע, דהכתוב בא ללמדנו לשמור את פיו מדברי בטלה. וזה שאמר על פי, פירש על ידי הפה, ה' יחנו יכולים להתקדש את עצמו ולעשות מקום להשראת השכינה, ועל פי ה' יסעו שהוא ח"ו התרחקות מקדושה, וד"ל. (אילנה דחיי)

מטו ב' משמ' דהבעש"ט ז"ע עה"פ ימלא ד' כל משאלותיך (תהלים כ), דהנה אמרו חכמז"ל עה"פ (שמות י"ז) כי יד על כס י"ה, דכל זמן שזרעו של עמלק בעולם ושכינתא בגלותא אין השם שלם ואין הכסא שלם, דבגלות נחלק השם לחציו, וכשיכרת זרעו של עמלק יתמלא שם ד' וזהו, ימלא ד', כל משאלותיך, שכל משאלות בני ישראל בתפילתם תהיה, שיתמלא שם ד', עכד"ק. ועפ"ז יש לפרש המסורה המובא בבעל הטורים בפרשת בהעלותך, עה"פ ויצעק משה אל ד' לאמר א-ל רפא נא לה, ובמסורה תיבת רפא ב' פעמים, דין, ואיך, רפא שבריה כי מטה (תהלים ס). י"ל דמשה רבינו כשהתפלל על אחותו מרים שתתרפא מצרעתה, נתכון עוד בתפלתו להשכינה הקדושה, שיושלם החסרון של שמו ית', ומהאי טעמא כתיב ב' פעמים תיבת נא, כי אין נא אלא לשון בקשה, לרמוז על שתי בקשות. ולזה באה המסורה לפרש כוונתו בתפלתו הכפולה, דבקשתו השני' היתה רפא שבר י"ה כי מטה, שיתרפא שברו של שם י"ה שנשבר ונחלק לחציו, ומטה בשפלות בעוה"ר, וע"י שיכרתו זרעו של עמלק, יתמלא השם. (כ"ק מן אדמו"ר מבאבוב צוק"ל, ליקוטי כרם שלמה)

שבת זו שקורין בה את הפרשה של המנורה, וכן קורין בה את ההפטורה של שבת חנוכה, 'רני ושמחי', היא שבת גדול, והרי היא כמו שבת חנוכה. וכמו שמובא לגבי חנוכה שמסוגל לפקידת עקרות, כמו"כ בשבת זו אפשר לפקוד בה עקרות. ונכלל בזה גם בתורה ותפילה, שלא נהיה כעקרות בזה, אלא לזכות להתפלל תפילות כראוי שיתקבלו, ולהצליח לפרות ולרבות בתורה. והנה החדשים הבאים תמוז ואב הם חדשים שפלים, אכן משבת זו אפשר ליקח 'אורה' שילווה אותה בתקופה הבאה. (הנה"צ המשגיח ר"מ וואלפסון צוק"ל, בהעלותך תשע"ב)

ויהי בנסוע הארון (י' לה). ידוע שכל נשמה מישראל יש לו שורש באיזה אות בתורה, [נדא' בשל"ה הק' ריש פרשת קורח בשם המקובלים, וכן הובא בפני יהושע עמ"ס קידושין דף ל' ע"א בשם זזה"ק], והנה"ק רבי יחזקאל שרגא משינאווא ז"ע אמר על עצמו ששורש נשמתו הוא מה'נון' הפוכה של ויהי בנסוע, ולכן מרבה לנסוע. (א"א אורות)

מובא בספרים שהרה"ק מלענעוויטש זצ"ל היה נוהג לילך למקוה עם כלי זמר, לפי שבפרשה זו כתוב בה 'כי ה' דבר טוב על ישראל'. וביאור הענין הוא, כי כעת נגמר תקופה מרוממת, מט"ו שבשכ עד אחר שבועות, [נפ' נשא שייך עדיין לשבועות], וכעת עלולים להיות נפולים בליבנו, שנכנסים לתקופה נמוכה המתחלת בכ' סיון ונמשך עד אחר ט' באב, אכן בפסוק זה מרומז, דאדרבא יש אור גדול בימים הבאים, ורק שהוא גנוז [טוב' רמז לאור הגנוז]. ויש לרמוז בדרך צחות, דהנה הרה"ק מפלאנש זצ"ל היה אחוז כוס בידו ומראה דוגמא היאך שלעתידי יקדשו על היין בתשעה באב ואמר ותתן לנו מועדים לשמחה את יום חג התשעה באב הזה. ואכן דב"ר טוב"ב ע"ל ישראל בגימ' יו"ם ח"ג תשע"ה בא"ב הזה". (הנה"צ המשגיח ר"מ וואלפסון צוק"ל, בהעלותך תשס"ד)

איתא בשם הרה"ק ר"פ מקאריץ זצ"ל, שכל פעם שמוציאים הספר תורה וקוראים בו נתגלה האור הגנוז, ובפרט בשבת זה כשקוראים פרשת המנורה בוודאי נתגלה הארה גדולה מאור הגנוז, ונתמלא כל השבת מהאור הגנוז. (אמונת עתיך, פ' בהעלותך)

הרב הקדוש ה"בית אהרן" מקארלין זיע"א - י"ז סיון

הלך נכבד לוקט משיחותיו של המשגיח הגה"צ רבי משה וואלפסון זצוק"ל - י"ז סיון

את הלימוד מהפסוק, וענין זה מצוינו במאמרו של החוזה מלובלין זי"ע על הפסוק "תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד" (תהלים קמה, כא). שאם הצדיק (דוד המלך ע"ה) ידבר בתהלת ה' בביתו, יגרום שכל בשר דהיינו האנשים שהם בדרגה פחותה ג"כ יהללו את ה'. וכמו כן אומרים על הבית אהרן שעשה פ"ד אלף בעלי תשובה, ואומרים בשם אחד מהצדיקים שלא עשה בפועל ממש פ"ד אלף בעלי תשובה, אלא עבד את הש"ת בביתו ועי"ז השפיע קדושה לעולם ועי"ז חזרו בתשובה פ"ד אלף אנשים.

בתשובה פ"ד אלף אנשים.

(כ"ק אדמו"ר מלעלוב שליט"א, מנחת שמואל)

יראו את ה' קדושי כי אין מחסור ליראיו. יבואר ע"פ המימרא של הרה"ק הבית אהרן זי"ע, שבב' תעניתים אי"צ ציווי כדי להתענות, והם תשעה באב ויוה"כ, דבתשעה באב מי יכול לאכול מצער החורבן, וביוה"כ מי צריך לאכול מקדושת הזמן. עכ"ז הבית אהרן זי"ע. ונראה לומר שעל פי דבריו אפשר לפרש כאן בפסוק, דהלא נזכרים בו ב' דרגות "יראה" ו"קדושה" ואומרים לקדושים שיגיעו ליראה, ע"פ מה שכתוב בגמרא (תענית יא.) שז"ר נקרא "קדוש" שצריך עצמו מן היין, ומלשון ציער משמע שהתגבר על התאוה, משמע שהיה כאן תאוה, וזהו דרגת קדוש, ויש גבוה מזה דרגת "יראה", דאין צריך לאכול כלל, כיון שנמצא במצב של יראה כדוגמת יוה"כ, וזה שאומר כאן לצדיקים – יראו את ה' קדושי, שכל אלה שבבחינת קדושים שיעלו למדרגת יראים ויעברו להם, דהיינו אין מחסור ליראיו, שאין מרגישים בשום מחסור מפני המתקנות בהסתופף בצל הקב"ה. (שם)

הוּוּ זְהִירִין בְּרִשּׁוֹת. פשטות הכוונה לרשות המוסמכת להתעסק בחיי התושבים, ואפשר לפרש בעוד אופן ע"פ הבית אהרן שהתלמידים היו אתו בתפילה באותו מדרגה, וכשהגיעו לקולג' אחרי התפילה ירדו ממדרגתם, שצריך לאכול לשם שמים ולא בדרך רעבתנות, הוּוּ זְהִירִין – תהיהו מלשון זוהר הרקיע (דניאל יב, א.) תאירו "הרשות" לאכול לשם שמים. וכמו שאמר **אאמור"ר [רבי משה מרדכי מלעלוב] זצ"ל** שיותר מקפיד על מקוה לפני האוכל ממקוה לפני התפילה (שכאול צריך יותר מחשבה והתבוננות), **רבי אשר מסטולין זי"ע** מיהר בתפילה אבל האכילה שלו אחר התפילה היה במתינות, והשושט העיר לו קצת ע"ז, ואמר ר' אשר זי"ע ששושט כזה (שלא מבין החשיבות של העבודה באכילה שזה לא פחות מהעבודה של התפילה), אסור לאכול משחיתות, והשושט מסר הסכין לר"א שמתפטר משחיתות.

א"י מעשה **מהרה"ק ה"בית אהרן" זי"ע** שהיה לו חסיד אחד שהיה לומד בספר דאשית חכמה שער הגיהנום, ועי"ז היה בעצבות גדולה וכמעט נוטה למשכב, וקרא לו ה"בית אהרן" ואמר לו: בשבשמיים לא ל"כ מקפידים על כל עבירה, ולפעמים מוותרים, ונרגע החסיד. וראה חסיד אחר מעשה זה ורצה "תעודת אשור" שיצל מהגיהנום והתחיל ללמוד "ראשית חכמה" אך הוא היה שאן בלבו ולא התרגש כלל וכלל, וקרא לו ה"בית אהרן" ואמר לו שה"ראשית חכמה" קצת הפחית מהעוצמה של הגיהנום אך באמת זה בכמה מקומות הרבה יותר מפחיד, וזה מלמדני שכאשר יש עצבות מהגיהנום צריך להזכיר ענין הגיהנום ולהכניס יראת מדי שאננים צריך להזכיר ענין הגיהנום ולהכניס יראת חטא בלבביותו. (שם)

פעם אחת הורה הרה"ק הבית אהרן זי"ע לכתוב ספר תורה חדש, וכאשר הגיע הזמן לערוך את הכנסת הספר תורה ברוב פאר, שאל הרה"ק הבית אהרן זי"ע מורה הוראה, האם יוכל לברך ברכת שהחיינו על הספר תורה. אמר לו המורה הוראה, כי יוכל לעשות ברכה. ואכן הרה"ק הבית אהרן זי"ע נעמד, ומתוך התלהבות גדולה בירך את הברכה, באופן שהיה נראה כאילו הוא בוקע רקיעים עם ברכתו, שנאמרה מתוך להב אש עצום. לאחר מכן פנה הרה"ק הבית אהרן המורה הוראה, ושאל אותו, על מה סמך את עצמו שהורה לו שיכול הוא לברך ברכת שהחיינו, שהרי דין זה תלוי הוא במחלוקת הפוסקים (רא"ח סי' רכ"א ובנו"כ) האם יכולים לברך שהחיינו על ספר תורה חדש. נענה המורה הוראה ואמר, כי ברכה כזו כמו שאמר עתה הרבי, זה כולם מודים שיכולים לומר ברכה כזו...

בקרב חסידיו קארלין היה נהוג, כי היו מקבלים מטבע **מהרה"ק הבית אהרן זי"ע**, ותכף היו מוכרים את המטבע בסכום גדול, ועל ידי זה היה בידם מעות בכדי לערוך סעודת מרעים, שהיו החסידים מתיישבים יחד, פעם אחת נותר ביד החסידים מן הכסף שקיבלו בעד המטבע, ועל כן התעורר ביניהם דין ודברים לאיזה סעודת מצוה יניחו את המעות שנותנו, על כן שאלו את הרה"ק הבית אהרן זי"ע על הדבר, ואמר להם, כי יניחו את המעות דייקא לסעודת מרעים אחרת, וביאר את דבריו, כי שום עניין בעולם אינו יכול לפעול את הפעולה שיכולים לפעול על ידי סעודת מרעים שנערכת על ידי חברים ורעים אהובים יחד.

הגוים שעבדו ביער מחוץ לעיר קארלין היה להם סימן מתי צריכים להשקות מים לצאן, והיא בשעה ששומעים מתוך העיר קול גדול של הרבי **הבית אהרן** אומר בברכת ברוך שאמר "יחיד חי העולמים", וכמו שהעיד **חתנו הרה"ק רבי אברהם יעקב מסאדיגורא זי"ע** בנו של הרה"ק מרוזין זי"ע בעת שנסתלק הבית אהרן זי"ע "יחיד חי העולמים יהיה לעולמי עד, אמנם היחיד חי העולמים כמו שאמר השווער ז"ל לא ישמע עוד עד ביאת המשיח". (לחיים, י"ז סיון תשפ"ב)

פעם אחת נכנס **הרה"ק הבית אהרן זי"ע** לעירו ביום השישי יחד עם בנו **הרה"ק רבי אשר זי"ע**, ולנוכח שהיו נשות העיר טרודות בבישולים לכבוד השבת, העלו כל ארובות העיר עשן מחמת הבישולים. אמר הרה"ק הבית אהרן זי"ע לבנו, ראה נא את העשן היוצא מן הארובות, ועמו עולים מלאכים ושרפים, ובאם שלא היו הנשים מעוררות ביניהן רוגזה בעניין ההכנות לשבת, עוד זאת היו זוכות על ידי זה לרוח הקודש.

(ליל שבת קודש פרשת בהעלותך תשפ"א)

תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שאמר וכל בניך למודי ה' רוב שלום בניך. הפירוש הפשוט מרבים שלום הוא שמשכנים שלום במקום שחסר שלום, אך אם זה הפירוש, למה צריך לימוד לכך מפסוק, דאם המציאות כן (וכדמשמע מלשון מרבים שלום) מה צריך ראה למציאות. וי"ל שהתלמידי חכמים בלא שאנו רואים אותם שעוסקים בהשכנת שלום עצם מעשיהם בתורה ועבודה זה גופא גורם שיתרבה השלום בעולם, וזה צריך

יש לנו מקצת דמקצת שייכות עם הבית אהרן זי"ע שהיה נוסח התפלה שלנו בימות החול היא עפי"י נוסח קארלין.

כנסתלקל אמר הרה"ק מצאנו זי"ע די וועלט האט פארלוירן דעם סידור'ל.

(שבת אחים, פרשת בהעלותך תש"ע)

שמעתי מהרה"ח ר' משה מאיר קירשנבויס ז"ל שהיה פעם חסיד אחד מחסידיו **הרה"ק בעל בית אהרן זי"ע** שנפטר בדמי ימיו ונשאר בביתו ילד קטן בג' ג' שנים ולא גידלו שום אדם, ע"כ במשך הזמן התחבר עם אנשים זרים וגוים ונדרדר מדרך עד שהיה עבד אצל גוי אחד ובכך נתרדד מדרך הישר וחפץ היה להתחתן עם בתו של הבעל הבית הערל שהיה עובד אצלו. אמנם כשנודעו מזה אצל חסידיו קארלין פנו לרדם הק' בצר להם באומרים מחשבת הבחור הזה, אמר להם הבית אהרן שישתדלו אצלו לבוא אליז. ואכן השתדלו הרבה אצלו עד שפעלו שיבא אמנם בתנאי שאינו משנה כלום ממחשבת לבו. ואכן יום אחד בבוקר נכנס הבחור לביתו וד"ד ואמר לו הבית אהרן זי"ע שרוצה לדרב עמו מילים אחדות אמנם היות ועומד עתה עוד לפני תפילת שחרית ע"כ ישב כאן על הספסל עד אחר התפילה והנה הבית אהרן זי"ע ישב מולו כל משך התפלה והתפלל בקול נמוך שלא כדרכו אמנם התפלה של הבית אהרן זי"ע שנאמרו בתעוררות לבו הטהור "האבן אין איהם אריין געשניטן אין הארץ אריין" ונתרגש מאוד מתפלה זו. ולאחר התפלה שאל הבית אהרן זי"ע את הבחור בשלומו, ואז אמר הבחור "איך בלייב דא"... ואכן נשאר הבחור שם בקארלין וטיפל עמו הבית אהרן זי"ע משך ג' שנים, ואח"כ שלח אותו ללמוד באיזה ישיבה, ומאז נתגדל מאוד ונעשה לאיש חסיד וגדול בתורה. וכשהיה הבחור הזה איש זקן סיפר כל זה להרה"ח ר' משה מאיר קירשנבויס ז"ל הנ"ל.

פעם סיפר אחד לפני **הרה"ק הבית אהרן זי"ע** על התענוגים הגדולים שמתענג הפריץ שגר על ידי מושבו, ובין הדברים סיפר, כי פעם אחת באמצע תקופת תזמו התאוה הפריץ ליסע עם מחלת השלג על גבי שלג, על כן הביאו לו עבדיו מאות שקים של סוכר, ושטחו את הסוכר על גבי שטח רחב מאד, ולאחר מכן הביאו לו מזחלת שהייתה רתומה לשני סוסים לבנים, וכך נסע על הסוכר, כשהרגיש כמו שהוא נוסע על גבי השלגים. נענה הרה"ק הבית אהרן זי"ע ואמר, וכי איך יכולים לדמות תענוג זה לתענוג שיש לו בכל בוקרו של שבת, כשהוא אומר "נשמת כל חי".

יהודי אחד התעוררו אצלו רח"ל ספיקות באמונה, באחד הימים נכנס לבית מדרשו של **הרה"ק הבית אהרן זי"ע**, והנה מנהגו של הרה"ק הבית אהרן זי"ע היה, שהיה ניגש להתפלל לפני העמוד את כל שלושות התפילות בכל יום, ואף באותו היום ניגש הרה"ק הבית אהרן זי"ע לעמוד, וכאשר סיים את פרק 'מזמור לתודה', אמר את הסיום 'ועד דור ודור אמונתו' עם הנוסח הקרלינאי הידוע, ובאותו רגע נעלמו ליהודי כל ספיקותיו, ונעשית לו האמונה ברורה ביותר. (שבת אחים, פרשת בהעלותך תש"ט)

הילולא דצדיקא

רבי אהרן מקארלין ב"ר אשר. (בית אהרן)	רבי אהרן מקארלין ב"ר אשר. (בית אהרן)
רבי צבי הירש ב"ר לייב ברוידא מקעלם.	רבי צבי הירש ב"ר לייב ברוידא מקעלם.
רבי משה ב"ר יוסף צבי פארהאנד ממאקאווא. (אהל משה)	רבי משה ב"ר יוסף צבי פארהאנד ממאקאווא. (אהל משה)
רבי משה וואלפסון ב"ר שמואל יהודה. [משגיח ישיבת תורה דעת ואב"ד אמונת ישראל]	רבי משה וואלפסון ב"ר שמואל יהודה. [משגיח ישיבת תורה דעת ואב"ד אמונת ישראל]
רבי יצחק ב"ר יצחק. (שם אהרן)	רבי יצחק ב"ר יצחק. (שם אהרן)
רבי ישראל זאב הורביץ אב"ד איהל ב"ר שמואל. (ארץ חמדה, נחלה לישראל, בית ישראל)	רבי ישראל זאב הורביץ אב"ד איהל ב"ר שמואל. (ארץ חמדה, נחלה לישראל, בית ישראל)
רבי יוחנן ליבוביץ הגמשיח ממזי"ר אברהם. (דעת חכמה ומוסר, דעת תורה)	רבי יוחנן ליבוביץ הגמשיח ממזי"ר אברהם. (דעת חכמה ומוסר, דעת תורה)
רבי יוסף ב"ר יוסף. (יש שהביאו אה"צ כ"ט תשרי)	רבי יוסף ב"ר יוסף. (יש שהביאו אה"צ כ"ט תשרי)
רבי יצחק אברבנאל ב"ר דוד יהודה. (יש שהביאו אה"צ כ"ט תשרי)	רבי יצחק אברבנאל ב"ר דוד יהודה. (יש שהביאו אה"צ כ"ט תשרי)
רבי מנחם ב"ר לויסא אב"ד צבי הירש אב"ד מעזריש.	רבי מנחם ב"ר לויסא אב"ד צבי הירש אב"ד מעזריש.
רבי צבי הירש המגיד מנדבוים ב"ר שלום ועלי. (צמח ה' לצבי) [תלמיד המגיד ממעזריש והמגיד מלאטשעוו]	רבי צבי הירש המגיד מנדבוים ב"ר שלום ועלי. (צמח ה' לצבי) [תלמיד המגיד ממעזריש והמגיד מלאטשעוו]
רבי נתן דוד הכהן הולנדר אב"ד אקמסאטא ב"ר יוסף. [חתן כ"ק הנחל יצחק מזוטשקא]	רבי נתן דוד הכהן הולנדר אב"ד אקמסאטא ב"ר יוסף. [חתן כ"ק הנחל יצחק מזוטשקא]
רבי מנחם נחום מאיצקאני ב"ר אברהם יהושע העשיל פארהאנד. [חתן רבי ישראל מטשטורעקוב]	רבי מנחם נחום מאיצקאני ב"ר אברהם יהושע העשיל פארהאנד. [חתן רבי ישראל מטשטורעקוב]
רבי זאב מראחמיסטריווקא ב"ר יוחנן.	רבי זאב מראחמיסטריווקא ב"ר יוחנן.
רבי אליעזר פיש הי"ד ב"ר יוסף אב"ד ב"ר משה. (שם אליעזר)	רבי אליעזר פיש הי"ד ב"ר יוסף אב"ד ב"ר משה. (שם אליעזר)
רבי שרגא פייבוש שנייבאל ב"ר דוד צבי. (ש"ת שרגא המאיר)	רבי שרגא פייבוש שנייבאל ב"ר דוד צבי. (ש"ת שרגא המאיר)
רבי ישראל דן טאוב ממודו"ץ ב"ר שמואל אליהו.	רבי ישראל דן טאוב ממודו"ץ ב"ר שמואל אליהו.

זכותם יגן ועלינו כל ישראל אמן

ברכת מזל טוב חמה ולבבית

נשגור בזה מעומק הלב לתלמידי וידידי הישיבה הע"י שהשמחה במעונם

הרב דוד אייזנבאך – ירושלים
הרב דוד הלפרין – אב"ד הענדן, לונדון
הרב פינחס נפתלי ענגלאנדער – לונדון
הרב נפתלי נוסבוים – ר"מ דייטש"ר ור"י חיי משה, וראב"ד אהבת שלום, ירושלים
הרב אהרן דוד גוישטאדט – אב"ד קהל חסידים נוה יעקב, ירושלים
הרב משה לוציסקי – ראש ישיבת אלכסנדר, בני ברק
הרב יעקב לוציסקי – בני ברק
הרב יהושע אליקים גרינצווייג – ראש כולל מאכנובא בעלזא, ירושלים
הרב אברהם אביש האגד – ראש כולל פאפא, ירושלים
הרב יצחק דוד הלבדשטאם – מגארליץ, ירושלים
הרב שלום צבי ענגלאנדער – רב ביהמ"ד דביר קדשו – מאכנובא בעלזא, לונדון
הרב מנחם מענדל טווערסקי – מטרסק, לונדון
הרב יחיאל רובינפלד – ירושלים
הרב משה אייזנבאך – ירושלים
הרב אלישע הלבדשטאם – כקש"ת אדמו"ר מגארליץ, ב"ב
הרב אשר ישעי' ראזענבוים – כקש"ת אדמו"ר מזוטשקא, בני ברק
הרב מנחם ברגר – ר"מ ישיבת צאנז, בני ברק
הרב הערש בער קליין – ירושלים
הרב מאיר רובין – ירושלים
הרב ברוך יוסף רוט – ראש כולל ביאלא, בני ברק
הרב יואל מיכל פורקל – בני ברק
הרב יעקב יהושע ענגלאנדער – ר"י מאכנובא בעלזא, ב"ב
הרב יעקב יוסף לייפער – רב ביהמ"ד חוסט, צעמנאל
הרב שבח גרינפלד – ר"י ישועות משה, ב"ב
הרב אריה גוטליב – בני ברק
הרב דוד מאניש מרגליות – לאנדאן
הרב שמעון מנחם טווערסקי – רב ביהמ"ד הארנאסטייפל, בית שמש
הרב בצלאל לנדא – ירושלים
הרב מנחם מענדל לוציסקי – בני ברק
הרב מנחם לוציסקי – בני ברק
הרב גדליה משה ראזענבוים – כקש"ת אדמו"ר מזוטשקא אקמסאטא, בני ברק
הרב מאיר שלמה כהן – ירושלים
הרב אליעזר מאיר אייגר – לונדון
הרב יהודה לייב פרידמן – מודיעין עילית
הרב דוד יונה וייס – בית שמש
הרב דוד לובדבוים – ירושלים
הרב שלמה הרצל – בני ברק
הרב אברהם אייזנבאך – ביתר
הרב משה הלבדשטאם – בני ברק
הרב משה יוסטן – אלעד
הרב יחזקאל שרגא שפירא – לונדון
הרב דוד יצחק אייזיק לייפער – לונדון
הרב שאול חיים וייץ – ביתר עילית
הבה"ח כמר מרדכי דוד בלום – בית שמש
הבה"ח כמר משה יעקב וייס – ירושלים
הבה"ח כמר יעקב ב"צ יוזעף – בני ברק
הבה"ח כמר שמעון יליגער – ארה"ב
הבה"ח כמר אהרן גרינפערלד – ב"פ ארה"ב
הבה"ח כמר הערשל אסקל – ארה"ב
הבה"ח כמר מרדכי בינדר – ביתר עילית
הבה"ח כמר ישראל צלר – בני ברק

כוס תנחומין

נשגור בזה למע"כ תלמידי ישיבה"ק

הרה"צ רבי ישכר רובין שליט"א

אב"ד קאזאניץ סיגייט

ובניו הרב אברהם יהושע העשיל רובין שליט"א

הב"א אלימלך נ"י, הב"י יוסף יחזקאל נ"י,

הב"י יחיאל נ"י, הב"י אליהו גרשון נ"י

הב"י אשר ישעי' שלום נ"י, הי"ד ישראל נ"י,

והי"ד שמואל שמעלקי נ"י

על השבר הגדול בפטירת הרבנית הצדקנית

מרת **מרים חוה** ע"ה

בת כ"ק אדמו"ר רבי שרגא פייבוש

האגער מקאסוב זצוק"ל

שנלב"ע מוצאי יו"ט שני של שבועות ח' סיון

המקום ינחם אותם ואת כל המשפחה

הרוממה בתוך שאר אבלי ציון וירושלים

ולא יוסיפו לדאבה עוד, ומעתה ששון

ושמחה ישמע במעונם כל הימים אפי"ר

לזכר עולם יהיה צדיק

המשגיח חנה"צ רבי

משה וואלפסון

זצוק"ל

אב"ד אמונת ישראל

בן רבי שמואל יהודה ז"ל

נלב"ע י"ז סיון תשפ"ד

הנו בזה להזכיר לכל

אלו שקבלו ע"ע

ללמוד בל"ג מסכת

לעילוי נשמת

כ"ק מרן ראש

הישיבה זי"ע

שיסימני עד יום

ההילולא בש"ק פרשת

שלח הבעל"ט כ"ח סיון

לרגל יומא דהילולא של

כ"ק מרן ראש הישיבה זי"ע

בעל ה"ברכת שמעון"

שיחול ביום הש"ק פ' שלח כ"ה סיון

יתקיים אחר התפילה כידושא רבא

סעודת ההילולא בעת רעוא דרעווין

בשילוב שמחת ה"שבע ברכות"

לנכדת מרן ראש הישיבה שליט"א

העליה לציון הק' בערש"ק כ"ד סיון

העליה לציון הק' בערש"ק כ"ד סיון